

Dosarul nr. 2r-388/22
Judecătoria Chişinău, judecător Parfeni Oxana

DECIZIE

mun. Chişinău

22 februarie 2022

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Chişinău în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecător
Judecătorii

Dorin Dulghieru
Victoria Sîrbu şi Vitalie Cotorobai

examinând, în lipsa părţilor, recursul declarat de avocatul *****, în interesele recurentului *****, împotriva încheierii Judecătoriei Chişinău /sediul Centru/ din 14 ianuarie 2022, de admitere parţială a cererii înaintate de petiţionara Olari (Petrovici) Tatiana privind aplicarea măsurilor de protecţie împotriva violenţei în familie comisă de *****, -

c o n s t a t ă :

La 14.01.2022 Olari Tatiana s-a adresat cu cerere în instanţa de judecată, solicitând aplicarea măsurilor de protecţie a victimei violenţei în familie pentru sine şi copiii minori, împotriva acţiunilor agresorului *****.

În motivarea cererii Olari Tatiana a indicat că, în perioada la 10.05.2014 - 18.05.2021 a fost în căsătorie oficială cu *****. Din iunie 2020 sunt separaţi. Din căsătorie au doi copii minori: *****Tamara, născută la ***** şi *****Victor născut la *****.

Mai declară partea, că de la începutul căsătoriei, relaţiile de familie între ei erau satisfăcătoare, deşi persista violenţa psihologică a soţului asupra sa. Însă, ulterior au început să apară neînţelegeri cu privire la modul de viaţă dus de către Alexei Petrovici, ultimul ignora valoarea şi obligaţiunile zilnice a căminului familial. În mare parte de acest fapt este vinovat *****, care deseori avea şi are un comportament agresiv şi violent faţă de mine, la nivel psihologic, fizic, moral, economic. Însă, ultima perioadă de timp, ultimul în permanenţă iniţia certuri, era intimidată, numită cu cuvinte urâte, deseori îmbrăcată şi ameninţată, acţiuni ce se petreceau în prezenţa copiilor, care sunt afectaţi psihologic de relaţia tensionată dintre ea şi *****.

Din iunie 2020 nu mai locuieşte împreună cu *****, însă acesta continuă violenţa psihologică/morală, emoţională asupra sa, prin intimidare, control asupra vieţii, imediat după separare întră forţat, fără voia mea în apartamentul său unde

domiciliază cu copiii, ulterior a fost atenționat de poliție și a încetat să intre în apartament, însă, în continuare o înjosește prin diferite acțiuni și vorbe, influențează psihologic copiii întru determinarea lor de a se îndepărta de mine, copiii sunt influențați psihologic de a nu o asculta, de a se îndepărta de ea, copii prin intimidare și manipulare sunt încurajați de agresor de a nu-și pregăti temele pentru acasă, de a nu frecventa activitățile extrașcolare și cele sportive, de a nu respecta regimul alimentar și igiena, li se impune stilul de viață unde rolul mamei este nesemnificativ, iar tatăl este principalul părinte care poate decide soarta copiilor. Astfel, pretinde că viața sa a devenit un calvar, îi era și îi este frică să intre în locuință, să se deplaseze prin oraș, de spaima, că pe neașteptate va apărea agresorul și va iniția un nou scandal, devenind o ostatică a situației oribile, de frică să nu-i iasă în cale ultimul, să nu-i i-a copii fără știrea sa.

***** nu dorește să contribuie cu ajutorul său, la diminuarea conflictelor și violenței în familie, nu dorește să întrețină familia pe măsura cheltuielilor existente, în schimb, urmărește cu orice scop afectarea reputației ei la serviciu, întru diminuarea surselor de existență, la repetatele ei solicitări în rezolvarea problemelor și situațiilor dificile ce apar în viață de zi cu zi a familiei lor, lăsând totul pe umerii ei. Comportamentul agresiv al ultimului are un impact negativ asupra ei și a copiilor, care sunt afectați moral și psihologic de situația tensionată dintre părinți.

Mai comunică petiționara în cerere, că agresorul cunoaște că slăbiciunea ei este siguranța, confortul și sănătatea, educația copiilor, și doar prin intermediul lor o poate manipula, controla și amenința, astfel provocându-i stare de neliniște, suferință și frică de a-i lua copiii fără știrea și acordul ei.

În luna decembrie 2018, seara a ieșit la plimbare cu fiul Victor de 3 luni și a revenit după ora 24:00, la toată insistența și rugămintea de a aduce copilul nou născut din plină iarna, acasă, să nu-l supună răcirii, el susținea că se plimbă în parc, știind cu certitudine că-i provoacă neliniște și durere sufletească. Solicitarea ei față de soacră de a-l influența să revină cu copilul în plină iarnă acasă, similar nu a fost susținută de aceasta. Nu a chemat atunci și în alte numeroase cazuri colaboratorii de poliție, doar din frica de a nu face mai rău copilului și nu a-i știrbi din reputația lui profesională. Însă, din momentul părăsirii domiciliului comun, actele de violență din partea lui ***** au devenit tot mai periculoase și mai amenințătoare față de ea și de copiii, anume prin tendința ultimului de a lua copii fără știrea ei, de a o minți vis-a-vis de locul aflării lor, încercarea răpirii copiilor, și toate acțiunile au un singur scop intimidarea și impunerea unei stări de frică permanentă de a nu-i pierde copiii.

Unul din cele mai grave cazuri, este cel din 14.10 2020, când în perioada de timp 18:00-18:30 ***** a preluat copiii minori ***** Tamara și Victor de la bonă fără știrea sa, provocându-i astfel stare de neliniște, suferință și frică. Doar după apelarea Serviciului 112, acesta a plecat din ogradă. Însă, ulterior la 18.10.2020, ***** a intrat forțat, fără permisiunea sa în locuința sa, cu intenția de a lua copiii, doar la intervenția colaboratorilor Serviciului 112 și-a stopat acțiunile sale ilegale și a părăsit domiciliul,

din care motiv în prezent unica posibilitatea de a curma actele de violență la care este supusă ea și copiii minori este aplicarea măsurilor de protecției solicitate prin prezenta cerere.

Întru curmarea acțiunilor ilegale, i-a sugerat agresorului să se adreseze către DPDC sect. Râșcani mun. Chișinău cu cerința de a-i fi elaborat un grafic de întrevederi cu copii, pentru a exclude presiunea asupra sa și hărțuirea copiilor, însă, ultimul în continuare î-și permite abuzul psihologic asupra ei și a copiilor, cât și amenințarea ei cu ascunderea copiilor, fapt care î-i creează stări de neliniște, nu se poate concentra asupra activităților de zi cu zi, din frică, că agresorul va lua copii fără știrea sa, că nu-i va duce la ore, că nu le va administra tratamentul necesar, că nu le va respecta regimul alimentar, că va avea pretenții asupra modului de educație, ș.a., din care motiv este în situația în care unica șansă de a-i proteja și diminua impactul violent asupra copiilor, este eliberarea ordonanței.

A mai indicat, că comportamentul agresiv al lui ***** are un impact negativ asupra copiilor, ultimii sunt afectați moral și psihologic de situația tensionată dintre părinți, iar ea se află într-o situație psiho-emoțională. Agresorul o umilește, o critică, o înjosește, o amenință pentru a se impune ca fiind un tată bun, dar pe ea o tratează cu brutalitate și agresiune. În perioada vacanței 2021-2022, zilnic a fost telefonată și amenințată de agresor, să aducă copii acasă, ea cu copii fiind plecată la munte la recomandarea medicilor, deoarece copii acuză sistematic viroze și bronșite, agresorul fiind la curent cu acest fapt, zilnic au fost terorizați părinții ei, fiica mai mare, cu sunete, vizite la domiciliu și chiar la slujba bisericească, că în caz că nu mă întorc acasă va depune plângeri la procuratura, că va fi reținută la traversarea hotarului, că a răpit copiii deși era la curent cu plecarea lor. O așteapta la grădiniță, școală și fără acordul ei o filmeze, prezintă comportament agresiv cu cerința de a-i lua copiii.

Astfel, solicită petiționara Olari Tatiana eliberarea ordonanței judecătorești pe o perioadă de 3 luni următoarele măsuri de protecție:

a-l obliga pe ***** de a nu comite acte de violență asupra ei și a copiilor minori *****Tamara, a.n.***** și *****Victor, a.n.***** și rudelor ei apropiate - părinți, fiica mai mare, prieteni;

a-l obliga pe ***** de a sta departe de locuința ei și a copiilor minori *****Tamara, a.n.***** și *****Victor, a.n.*****, din mun. Chișinău, str. Studenților 9/22, ap. 13 și anume la o distanță de 300 m, excluzând și orice contact vizual cu ea și cu copiii minori, rudele ei apropiate - părinți, fiica mai mare, prieteni;

a-l obliga pe ***** de a nu contacta în nici într-un fel (telefon, Viber, WhatsApp, Telegram, e-mail, rețele de socializare, corespondență poștală sau în orice alt mod) pe ea și copiii mei minori *****Tamara, a.n.***** , *****Victor, a.n.***** , și rudele ei apropiate - părinți, fiica mai mare, prieteni;

a-i interzice lui ***** să viziteze locul ei de trai și a copiilor minori *****Tamara, a.n.***** și *****Victor, a.n.***** , rudelor ei apropiate - părinți, fiica mai mare, prieteni, precum și locul meu de muncă, instituția preșcolară, liceu, alte instituții de

dezvoltare timpurie/școlară - Tekwill Academy (bazin, dansuri, sală de sport, parc, terenuri de joacă, biserică) frecventate de copiii minori, precum și să se apropie de alte locuri determinate pe care le frecventează ea împreună cu copiii minori, rudele ei apropiate - părinți, fiica mai mare, prieteni, și anume la o distanță de 300 m;

a-l obliga pe ***** , până la soluționarea cazului, de a contribui la întreținerea copiilor noștri comuni minori *****Tamara, a.n. ***** și *****Victor, a.n.*****;

a-i interzice lui ***** să viziteze copiii minori *****Tamara, a.n.***** și *****Victor, a.n.***** , care se află cu ea, până la pronunțarea instanței de judecată definitiv în litigiile privind determinarea domiciliului copiilor minori la domiciliul subsemnatei și aprobarea Programului de întrevăderi cu copiii minori, în instituția preșcolară, liceu, în instituția medicală, magazin, teren de joacă, precum și în oricare alt loc de aflare al ultimilor;

interzicerea lui ***** prin comportamentul său (proiectarea copiilor împotriva ei, înjosirea și ponegrirea ei, învățarea copiilor de a ascunde fapte, a minți, obligarea copiilor de a nu o asculta și a nu comunica cu ea, subsemnata, instigarea copiilor de a nu învăța) să influențeze negativ asupra copiilor minori, precum și interzicerea de a șantaja copii prin promiterea, că vor primi ceva în schimb, dacă vor face anumite lucruri favorabile pentru el, dar defavorabile pentru ea;

a-i interzice lui ***** de a păstra și purta armă.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 14 ianuarie 2022 a fost admisă parțial cererea Tatiane Olari privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenței în familie. S-a stabilit pentru Olari Tatiana și copii minori *****Tamara a.n. ***** și *****Victor a.n. ***** pentru o perioadă de 45 zile, următoarele măsuri de protecție a victimei violenței în familie, de la acțiunile agresorului, *****:

- se obligă ***** de a sta departe de locuința victimei Olari Tatiana și copii minori *****Tamara și *****Victor, situată mun. Chișinău, str. Studenților, 9/22 ap. 13, la o distanță de 300 m, excluzând orice contact vizual cu ea și cu copiii minori;

- se obligă ***** de a nu contacta, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima și cu copiii minori, cu alte persoane dependente de ea,

- se interzice lui ***** să viziteze locul de trai a victimei și copiilor minor, locul de muncă a victimei, instituția preșcolară, liceu, alte instituții de dezvoltare timpurie/școlară pe care le frecventează copiii minori,

- se interzice lui ***** de a păstra și purta armă.

În rest, cererea petiționarei a fost respinsă, ca neîntemeiată.

S-a explicat victimei și agresorului că, măsurile de protecție pot fi retrase odată cu dispariția pericolului care a condiționat luarea acestor măsuri și pot fi prelungite în cazul unei cereri repetate sau al nerespectării condițiilor prevăzute în ordonanța de protecție.

S-a remis ordonanța de protecție Inspectoratului de poliție Rîșcani al DP Chișinău, DPDC Rîșcani mun. Chișinău și organului de probațiune, pentru

supraveghere și executare imediată.

S-a încasat de la ***** în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 100 lei.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 20 ianuarie 2022, în interesele lui ***** avocatul *****, acționând în baza mandatului avocațional seria ***** din 17 ianuarie 2022, a declarat recurs împotriva încheierii date de prima instanță, solicitând admiterea recursului, casarea actului judecătoresc contestat, rejudecarea cauzei cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii depuse de intimată. Totodată să fie încasat din contul intimatei în beneficiul recurentului cheltuielile suportate pentru asistența juridică în sumă de 1500 lei.

În motivarea recursului s-a indicat, că recurentului ***** nu i-a fost acordat timp suficient, chiar și în condițiile examinării cauzei în 24 de ore din data depunerii, pentru a pregăti apărarea sa. Cel puțin, recurentului urma să fie înmănat pachetul de acte depus cu acordarea unei pauze scurte pentru a face cunoștință cu acestea.

Astfel, recurentul declară că a solicitat anexarea unor înscrisuri în confirmarea poziției sale (nu este agresor, ci intimata a utilizat institutul menit să protejeze victimele reale a violenței domestice pentru „reglări de conturi” cu fostul soț), însă a fost refuzat de instanța din motiv că nu dispune de copii, fără să fie considerat faptul că nici lui nu i-au fost prezentate materialele dosarului și nici faptul că pauza de câteva minute ar fi fost suficientă pentru prezentarea înscrisurilor în copii necesare.

Susține partea recurentă, că în speță nu a fost stabilit acest pericol iminent și doar declarația pretensei victime poate servi temei pentru eliberarea ordonanței de protecție în speță examinată, iar alte probe (printre care poziția Inspectoratului de Poliție și a Direcției pentru Protecția Drepturilor Copiilor sect. Râșcani) infirmă această declarație. Celelalte înscrisuri anexate la cerere(imprimarea mesajelor, caracteristicile etc.) nu au relevanță pentru cauza examinată și confirmă doar faptul că intimata a încercat să se victimizeze. De asemenea, consideră că între părți este un litigiu civil a foștilor soți, referitor la stabilirea domiciliului copiilor minori și graficul de întrevedere și nicidecum în prezența unei situații de violență față de copii și fosta soție. Prin petițiile depuse de recurent cu expunerea temerii sale referitor la starea psiho-emoțională a copiilor și Raportul de evaluare psihologică primară al copilului *****Tamara, a.n.*****, aprobat de Șeful Direcției pentru Protecția Drepturilor Copiilor sect. Râșcani, Sorina Miron la 15.04.2021 se constată, că în cadrul familiei, fiecare membri mama și tata au părțile lor de adevăr, iar în mijlocul acestei confuzii este plasat copilul care în egală măsură își iubește mama și tata.

Mai invocă partea recurentă, că după aplicarea măsurilor de protecție și depunerea cererii de recurs, intimata a depus altă cerere privind eliberarea ordonanței de protecție deja contra mamei recurentului - *****Tamara. Consideră că acțiunile intimatei permit a concluziona că în realitate ea nu este victima violenței în familie, ci doar încearcă să se răzbune pe fostul soț, să obțină „probe” pentru dosare civile privind stabilirea domiciliului copiilor minori și să limiteze dreptul familiei ***** (inclusiv bunicii paterne) de a comunica cu copiii.

Se mai invocă în cererea de recurs, că solicitarea intimă referitor la interzicerea păstrării unei arme nu are nici un suport probatoriu și are doar ca scop crearea unei impresii greșite despre personalitatea recurentului, deoarece ultimul nu deține și nu a deținut nici o armă.

Consideră partea recurentă, că în speță intimata nu a probat poziția sa și există temeiuri suficiente pentru casarea încheierii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii privind aplicarea măsurilor de protecție și eliberarea ordonanței de protecție ca neîntemeiată.

La cererea de recurs intimata/petiționara Olari Tatiana a depus referință, prin care și-a exprimat dezacordul cu argumentele invocate de recurent, solicitând respingerea recursului și menținerea încheierii instanței de fond. Suplimentar a indicat că instanța de fond corect și legal a constatat faptul, că agresorul este violent cu intimata, că în conviețuirea părților litigante a persistat violența psihologică și economică, s-a înregistrat și violență fizică, permanent recurentul intervine cu diverse amenințări, șantajări, manipulare, este persecutată încontinuu, i se controlează regimul de lucru, activitățile, concediile, comunicarea ș.a., recurentul manipulează psihologic grav copii întru determinarea lor la îndepărtarea de intimată, învrăjbește copii împotriva ultimei, îi determină prin șantaj, amenințări indirecte și diverse manipulări să ascundă informația legată de regimul alimentar, de educație, de faptul, că sunt lăsați mereu în grija străinilor, față de intimată, inclusiv cu privire la starea lor de sănătate, prin violența psihologică și emoțională manipulează și încurajează copii să nu frecventeze activitățile educaționale, sportive, de dezvoltare multilaterală, să nu-și pregătească temele pentru acasă, refuză categoric să respecte regimul alimentar al copiilor, fapt ce duce la îmbolnăvirea sistematică a ultimilor.

La cererea de recurs intimata, autoritatea de profil Direcția pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Rîșcani mun. Chișinău a prezentat referință, prin care a solicitat casarea încheierii Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 14.01.2022 în partea ce vizează copiii. În acest sens a declarat partea că pe toată perioada aflării în vizor a copiilor *****Tamara și *****Victor, nu s-a depistat acțiuni de violență asupra acestora din partea nici unui din părinți. De aceea Direcția a solicitat instanței de fond respingerea cererii de aplicare a măsurilor de protecție în raport cu copiii, astfel în cât copiii să beneficieze de comunicare și prezență în viața lor a tatălui, care locuiește separat.

La cererea de recurs autoritatea de profil Inspectoratul de poliție Rîșcani al DP Chișinău a prezentat referință, prin care a solicitat admiterea cererii de recurs și casarea încheierii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii privind eliberarea ordonanței de protecție depuse de Olari Tatiana contra *****, din motiv că este neîntemeiată, deoarece inspectoratul de poliție nu a constatat semne de violență în familie, conflictul între părți constă în determinarea domiciliului copiilor minori și pretențiile materiale și morale a foștilor soți.

Analizând legalitatea și temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de partea recurentă în cererea de recurs și în cererea adresată instanței de fond, coroborând poziția părților cu materialele din dosar, Colegiul consideră recursul fiind unul neîntemeiat și necesar a fi respins, cu menținerea actului judecătoresc contestat, din următoarele considerente.

Termenul de declarare a recursului.

Potrivit art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicare acesteia.

După cum s-a indicat anterior, partea a declarat recurs la data de 20 ianuarie 2022, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 14 ianuarie 2021. Astfel, Colegiul atestă că recursul a fost declarat în a 6-a zi din data emiterii actului judecătoresc atacat, adică a fost înaintat în interiorul termenului prevăzut de lege.

Cadrul legal pertinent aplicabil speței.

Conform prevederilor art. 423 alin. (1) Cod de procedură civilă, încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părți și de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul Cod și de alte Legi, precum și în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Totodată, în corespundere cu art. 278⁹ alin. (1) Cod de procedură civilă, încheierea privind admiterea sau respingerea cererii de aplicare a măsurilor de protecție împotriva violenței în familie, poate fi atacată cu recurs.

În conformitate cu prevederile art. 424 alin. (1) Cod de procedură civilă, Curțile de Apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătoria.

Conform prevederilor art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În corespundere cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea atacată.

Potrivit dispozițiilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar conform art. 123 alin. (6) Cod de procedură civilă, faptele invocate de una din părți nu trebuie dovedite în măsura în care cealaltă parte nu le-a negat.

Atât Constituția Republicii Moldova - art. 24, cât și Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale în art. 2 și 3 garantează tuturor persoanelor dreptul la viață, la integritate fizică și psihică, interzicând vehement acțiunile de tratament inuman și degradant.

În particular, art. 3 CEDO impune obligația pozitivă a Statului să apere

victimele împotriva actelor de rele tratamente, chiar și atunci când acestea sânt cauzate de persoane private, dar nu doar atunci când rezultă din acțiuni ale agenților publici.

În același sens alin. (2) art. 8 CEDO pune în obligația Statului garantarea dreptului la respectarea vieții private și de familie, cum și protecția efectivă împotriva violenței în familie.

Potrivit prevederilor art. 278⁷ alin. (1) Cod de procedură civilă, instanța de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecție, o încheiere prin care admite sau respinge cererea.

Aliniatele (2) și (3) al aceleiași norme statuează, că în cazul admiterii cererii, instanța emite o ordonanță de protecție prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri, pe un termen de până la 3 luni:

a) obligarea de a părăsi temporar locuința comună sau de a sta departe de locuința victimei, fără a decide asupra modului de administrare și dreptului de dispoziție asupra bunurilor;

b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanță ce ar asigura securitatea victimei, excluzând orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia;

c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea;

d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează;

e) obligarea, până la soluționarea cazului, de a contribui la întreținerea copiilor pe care îi are în comun cu victima;

f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acțiune este determinată de instanța de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenței sau pentru eliminarea ei;

g) limitarea drepturilor în privința bunurilor comune cu victima;

h) stabilirea unui regim temporar de vizitare a copiilor săi minori;

i) interzicerea de a păstra și a purta armă.

În sensul art. 2 al Legii nr. 45 din 01.03.2007 Cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, violență în familie este orice acțiune sau inacțiune intenționată, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare a unor alte persoane, manifestată fizic sau verbal, prin abuz fizic, sexual, psihologic, spiritual sau economic ori prin cauzare de prejudiciu material sau moral, comisă de un membru de familie contra unor alți membri de familie, inclusiv contra copiilor, precum și contra proprietății comune sau personale, iar violență psihologică este definită ca impunere a voinței sau a controlului personal, provocare a stărilor de tensiune și de suferință psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, șantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, prin amenințări verbale, prin afișare ostentativă a armelor sau prin lovire a animalelor domestice; neglijare; implicare în viața

personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenție, inclusiv în locuința familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicerea realizării profesionale, interzicerea frecventării instituției de învățământ; deposizare de acte de identitate; priver intenționată de acces la informație; cum și alte acțiuni cu efect similar.

Conform art. 3 al Legii numite, subiecți ai violenței în familie sânt: agresorul și victima, cetățeni ai Republicii Moldova, cetățeni străini și apatrizii care locuiesc pe teritoriul ei. Subiecți ai violenței în familie pot fi, în condiția de conlocuire - ***persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă și curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celor dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți și copii.*** În conformitate cu prevederile art. 5 al normei legale nominalizate, prevenirea și combaterea violenței în familie se efectuează pe următoarele principii: a) legalitatea; b) egalitatea; c) confidențialitatea; d) accesul la justiție; e) protecția și securitatea victimei; f) cooperarea autorităților administrației publice cu societatea civilă și cu organizațiile internaționale. Legislația procesuală reglementează modul de soluționare a cererilor privind eliberarea ordonanței de protecție și măsurile care pot fi aplicate în acest sens.

În conformitate cu prevederile art. 12 din Legea nr. 45 din 01.03.2007 Cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, pot depune cerere pe faptul actului de violență săvârșit sau în legătură cu pericolul iminent de săvârșire următoarele persoane: victima și membrii familiei, persoanele cu funcții de răspundere și profesioniștii care vin în contact cu familia. Actul legal respectiv pune în sarcina instanței de judecată stabilirea măsurilor de protecție pe termen de până la trei luni în caz de necesitate, acestea urmând a fi retrase odată cu dispariția temeiurilor care au dus la aplicarea lor și a pericolului real, împotriva cărora au fost luate.

La fel, potrivit prevederilor art. 278⁴ Cod de procedură civilă (1) Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se depune de către victimă personal sau prin reprezentant. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în interesele copilului sau ale persoanei în privința căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea și protecția personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire și în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal; (2) Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se depune la instanța judecătorească competentă de la domiciliul sau locul de aflare a victimei sau a agresorului, de la locul unde victima a solicitat asistență sau de la locul unde a avut loc actul de violență.

Totodată, în conformitate cu art. 278⁶ alin. (3) Cod de procedură civilă declarația independentă a victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice. Instanța de judecată poate solicita, după caz, organului de asistență socială sau poliției prezentarea unui raport de caracterizare a familiei vizate și a presupusului agresor. Instanța de judecată poate

solicita și alte acte necesare pentru examinarea cererii. Potrivit alin. (4) al aceluiași articol, neprezentarea presupusului agresor la ședința de judecată, precum și neprezentarea raportului de caracterizare a familiei vizate și a presupusului agresor sau a altor acte solicitate de instanța de judecată nu împiedică instanța să examineze cererea.

Starea de fapt și circumstanțele pricinii. Aprecierea și concluziile instanței de recurs.

La data de 14.01.2022 Olari (Petrovici) Tatiana s-a adresat în judecată cu cerere de eliberare a ordonanței judecătorești împotriva lui ***** privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenței în familie.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 14 ianuarie 2022 a fost admisă parțial cererea petiționarei Olari Tatiana privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenței în familie. În temeiul încheierii instanța a eliberat ordonanță de protecție pe termen de 45 zile.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 20 ianuarie 2022, avocatul ***** în numele și interesele lui *****, a declarat recurs împotriva încheierii date de prima instanță, solicitând admiterea recursului, casarea actului judecătoresc contestat, rejudecarea cauzei cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii depuse de intimată.

Colegiul, examinând materialele cauzei, atestă despre corectitudinea, temeinicia și legalitatea soluției date de instanța de fond.

Or, din materialele cauzei rezultă cert că părțile litigante s-au aflat în raporturi de căsnicie, căsătoria fiind desfăcută prin hotărârea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 18.06.2021, la moment locuiesc separat, petiționara locuind împreună cu copiii. Astfel, Colegiul atestă că situația cade sub incidența Legii nr. 45 din 01.03.2007 Cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie.

Totodată, Colegiul atestă și conchide despre corectitudinea concluziei și constatărilor instanței de fond, privind existența riscului de comitere din partea lui ***** a acțiunilor agresive în privința soției și copiilor, fapt confirmat prin înscrisurile prezentate de solicitanta protecției și, anume adresările la organul de poliție; concluziile rapoartelor de evaluare psihologică din 19.10.2020 și din 05.10.2022, potrivit cărora s-a constatat că Olari Tatiana este supusă violenței în familie prin hărțuire și persecuție psihologică; declarația independentă data în ședința de judecată de victima Olari Tatiana, care a declarat că viața sa a devenit un calvar, i-a fost și î-i este frică să intre în locuință unde domiciliază împreună cu copiii, să se deplaseze prin oraș, de spaima, că pe neașteptate va apărea fostul soț și va iniția un nou scandal; de frică să î-i iasă în cale ultimul și să i-a copiii fără acordul său.

Astfel, Colegiul concluzionează că situația existentă întrunește condițiile și impune necesitatea intervenirii Statului, prin intermediul instrumentelor și instituțiilor sale, pentru a oferi o garanție de securitate și protecție victimelor violenței familiare.

Urmare a acestui fapt, Colegiul accentuează că instanța de fond corect a acordat prioritate dreptului la siguranță a victimelor violenței familiare față de drepturile agresorului. De aceea Colegiul nu poate admite ca motiv pentru respingerea cererii de eliberare a ordonanței de protecție situația prezentată de recurent, potrivit căreia nu s-a dovedit în cadrul procesului civil comportamentul său agresiv și periculos față de victime, membri a familiei sale.

În același context Colegiul ține să relateze, că aplicarea măsurilor de protecție împotriva violenței în familie nu au menirea de a aplica sancțiuni și de a pedepsi agresorul, cum nici nu se soluționează care-va litigii existente între soți, măsurile de protecție având menirea de a proteja victima de la acțiunile periculoase, comise în sânul familiei, fiind temporare și provizorii, iar instanța civilă nu are nici competența și nici obligația de a constata vinovăția agresorului de fapta ce se pretinde că ar fi comis-o, urmând doar să verifice dacă există probe suficiente, care să demonstreze rezonabil posibilitatea existenței acestor fapte violente și, dacă există riscul suficient și rezonabil că aceste fapte pot recidiva, cu survenirea unor urmări grave pentru victima violenței comise în familie.

În cadrul actualului proces instanța a constatat existența acestei situații, fiind în prezența declarației independente a victimei și a unui caz de pericol iminent de comitere a violenței, îndeosebi violenței psihice, declarația victimei fiind susținută și prin starea de fapt demonstrată prin înscrisurile anexate de cererea adresată instanței, privind instituirea măsurilor de protecție.

Într-un final, Colegiul conchide că modul de abordare a situației de către prima instanță, care corect a decis instituirea măsurilor de protecție, corespunde cadrului legal aplicabil și practicii CtEDO existentă pentru genul respectiv de situații. Or, în actuala speță instanța de recurs admite existența unei posibilități majore, că Olari Tatiana și copiii săi comuni cu recurentul, sunt supuși acțiunilor de violență familială, manifestate prin insultată, injurie, înjosire din partea soțului și tata copiilor, *****, chiar și în condiția locuirii separate. La fel instanța admite la moment, că aceste acțiuni pot avea un caracter repetitiv, existând riscul major de continuare și recidivă a unui asemenea comportament agresiv, în cazul în care nu vor fi întreprinse măsuri de rigoare și concrete, pentru curmarea și preîntâmpinarea lor.

Instanța a concluzionat în felul respectiv datorită informațiilor, probelor și înscrisurilor prezentate de victimă, care indică la existența unui comportament agresiv și violent din partea fostului soț acesteia atât față de ea, cât și în privința copiilor minori, chiar dacă și indirect, comportament care, în cazul unei atitudini pasive din partea Statului, se poate solda cu urmări grave și/sau foarte grave.

Din aceste considerente, chiar și în situația în care victima s-a adresat cu plângere și la poliție, pentru a preîntâmpina pericolul ce planează asupra securității, sănătății, integrității și bunăstării personale a sa și a copiilor minori comuni al ei și al agresorului, asupra vieții, sănătății și integrității fizice și psihice a lor Colegiul conchide, că instanța de fond, având la bază scopul măsurilor de protecție, aplicarea

căroră se solicită, corect a dispus, în corespundere cu prevederile art. 15 al Legii nr. 45 din 01.03.2007, anumite restricții în privința agresorului *****, inclusiv cea de a sta departe de locuința victimei și a copiilor și nemijlocit de aceștia.

La fel, după cum s-a indicat anterior, Colegiul pentru a da o asemenea soluție s-a condus și de practica CtEDO, care este obligatorie pentru aplicare și urmează a fi luată în considerație la soluționarea pricinilor de instanțele naționale.

Astfel, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului (*în cauza Opuz contra Turciei hotărârea din 09.06.2009*) a accentuat, că în cazurile de violență domestică, drepturile agresorului (de limitare la domiciliu și într-o anumită măsură de libertatea circulației și deplasării) nu pot să ia locul drepturilor victimei la viață și integritatea fizică și mentală și să prevaleze asupra acestora.

De asemenea, Curtea în Hotărârea din 28.05.2013 /cauza Eremia versus Republica Moldova - agresiunea fizică și verbală a soțului față de soție și lipsa măsurilor de protecție împotriva violenței în familie/ a statuat, că în Recomandarea Rec(2002)5 din 30 aprilie 2002 cu privire la ocrotirea femeilor împotriva violenței, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a afirmat *inter alia* - Statele membre ar trebui să introducă, dezvolte și/sau să îmbunătățească unde este necesar politicile naționale împotriva violenței bazate pe siguranță maximă și protecția victimelor, suport și asistență, ajustarea legislației penale și civile, ridicarea conștiinței publice, instruirea pentru specialiștii care se confruntă cu violența împotriva femeilor și prevenirea acesteia.

Comitetul de Miniștri a recomandat, în particular, că Statele membre ar trebui să sancționeze serios violența împotriva femeilor, cum ar fi violența sexuală și viol, abuzul de vulnerabilitatea victimelor însărcinate, lipsite de apărare, bolnave, cu dezabilități sau în dependență, la fel ca și sancționarea abuzului ținând cont de poziția agresorului. Recomandarea prevede, de asemenea, că Statele membre ar trebui să asigure ca toate victimele violenței să beneficieze de posibilitatea de a iniția proceduri, să introducă prevederi care să asigure inițierea procedurilor penale din partea procurorului, să încurajeze procurorii să privească violența împotriva femeilor ca un factor agravant sau decisiv la adoptarea soluției de a porni ori nu urmărirea penală într-un interes public, să se asigure unde este necesar, că măsurile sunt întreprinse eficient în vederea ocrotirii victimelor împotriva amenințărilor și eventualele acțiuni de răzbunare și să întreprindă măsuri specifice pentru a asigura ocrotirea drepturilor copiilor pe parcursul procedurilor.

Referitor la violența în familie, Comitetul de Miniștri a recomandat Statelor membre să califice toate formele de violență în familie ca infracțiuni și să prevadă posibilitatea de a întreprinde măsuri în vederea, *inter alia*, de acordare a posibilității judecătorilor să adopte măsuri interimare cu scopul ocrotirii victimelor, ***să interzică făptașului de a contacta, comunica cu sau de a se apropia de victimă, să locuiască sau să intre în anumite locuri***, să sancționeze toate încălcările măsurilor impuse

făptașului și să stabilească o procedură obligatorie de acționare pentru poliție, serviciile medicale și sociale.

În recomandarea sa generală nr. 28 cu privire la obligațiunile importante a Statelor părți în temeiul Articolului 2 din Convenția cu privire la eliminarea tuturor formelor de discriminare împotriva femeilor (CEDAW/C/2010/47/GC.2), Comitetul pentru eliminarea discriminării față de femei a constatat că *Statele părți au obligația să prevină, să investigheze, să intenteze un proces și să pedepsească...acțiunile bazate pe violență de gen.*

În aceeași cauză (Eremia vs Moldova) Curtea a constatat, că combinarea factorilor menționați (identici cu cei stabiliți de către instanță în actuala cauză) demonstrează clar, că acțiunile autorităților nu au fost doar o simplă omisiune sau tergiversare a cauzei privind violența asupra reclamantei, dar a condus la tolerarea repetată a violenței și a reflectat o atitudine discriminatorie față de reclamantă ca femeie.

Instanța accentuează, că Curtea a indicat despre necesitatea unei interveniri prompte a autorităților în situațiile de acest gen, declarând că imixtiunea de către autorități în viața privată și viața de familie poate deveni necesară în vederea ocrotirii sănătății și drepturilor unei persoane sau să prevină acțiunile ilegale în anumite circumstanțe (a se vedea *Opuz*, citat *supra*, §144). În cele din urmă, Statele trebuie să mențină și să aplice în practică un cadru legal corespunzător, care acordă protecție împotriva acțiunilor de violență din partea persoanelor private (a se vedea *X și Y vs Olanda*, 26 Martie 1985, §22 și 23, Seria A nr. 91; *Costello-Roberts contra Regatul Unit*, 25 Martie 1993, §36, Seria A nr. 247-C; *D.P. și J.C. contra Regatul Unit*, nr. 38719/97, §118, 10 octombrie 2002; *M.C. vs Bulgaria*, *Sandra Janković contra Croației*, nr. 38478/05, §45, 5 Martie 2009).

La fel, CtEDO a concluzionat că frica de actele de violență ulterioară, în cazul pasivității autorităților, este suficient de serioasă pentru a implica suferință și anxietate care evoluează într-un tratament inuman în sensul Articolului 3 din Convenție (a se vedea *Gäfgen vs Germania* [MC], nr.22978/05, §108, CEDO 2010). Din acest considerent, urmează să se determine dacă acțiunile autorităților, ca reacție la plângerea reclamantei au fost în conformitate cu cerințele acestei prevederi. La caz, instanța încă odată accentuează, că agresorul a fost de acum condamnat penal pentru acțiuni de violență familială, iar victima la moment pretinde continuarea acestor acțiuni. Respectiv, în cazul adoptării unui comportament pasiv sau tolerare tacită a situație, Statul riscă a fi penalizat pentru încălcarea art. 3 CEDO față de victimă.

În final și, urmare a analizei ample a materialelor pricinii și înscrisurile prezentate de părți, Colegiul consideră probat riscul și posibilitatea reală și majoră, că atât Olari Tatiana, cât și copiii minori a acesteia și a recurentului, au fost supuși acțiunilor de violență familială manifestate prin insultată, injurie, înjosire, impunerea dependenței economico-financiare și de comportament, adică acțiuni de manifestare a

violenței psihice din partea fostului soț și tatălui, *****.

Colegiul accentuează, că nu se expune referitor la comiterea sau nu din partea ultimului a acestor acțiuni de violență familială și referitor la existența vinovăției în sensul descris, ci a concluzionat că asemenea acțiuni mai probabil au avut loc în realitate, decât nu au avut loc sau au fost înscenate/insinuate de victimă, după cum pretinde recurentul, concluzia respectivă având scopul de a asigura și a acorda protecție victimelor violenței în familie, cu preîntâmpinarea și evitarea unor eventuale consecințe grave. Urmare a acestui fapt, punând pe un cântar drepturile și interesele legitime ale recurentului, în care acesta este lezat sau limitat prin instituirea restricțiilor în raport cu membrii familiei sale cu drepturile, libertățile și interesele victimelor violenței familiale, ce se doresc a fi protejate prin aplicarea măsurilor de protecție cerute și urmările ce pot surveni în fiecare situație - de instituire sau refuz de a le institui, Colegiul concluzionează că interesele intimatei și a copiilor comunic a părților în litigiu prevalează intereselor recurentului. Or, recurentul pretinde la încălcarea dreptului de părinte și dreptului la intimitatea familiei, iar intimata susține încălcarea dreptului la siguranța, integritatea fizică și psihică a sa și a copiilor, prin acțiunile de agresiune familială din partea fostului soț, situație care limitează cu supunerea persoanei unui comportament inuman și degradant.

Astfel, deoarece instanța a decis respingerea recursului lipsesc și motive de fapt și temeiuri de drept pentru a compensa părții recurente cheltuielile de judecată suportate în cadrul actualului proces.

Urmare a celor relatate și, având în vedere faptul că actul emis de prima instanță la caz este unul întemeiat și legal, fiind în coroborare cu situația faptică constatată real existentă, cât și cadrului legal aplicabil raportului juridic litigios, instanța de recurs ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de avocatul *****, în interesele recurentului *****, ca fiind unul nefondat și declarativ, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 14 ianuarie 2022.

Reieșind din cele indicate și în conformitate cu prevederile art. art. 427 lit. a) și 428 Cod de procedură civilă Colegiul, -

d e c i d e :

Respinge recursul declarat de avocatul *****, în numele și interesele lui *****.

Menține încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 14 ianuarie 2022 de admitere parțială a cererii înaintate de petiționara Olari (Petrovici) Tatiana privind aplicarea măsurilor de protecție a sa și a copiilor minori *****Tamara și *****Victor împotriva violenței în familie comisă de *****.

Decizia este irevocabilă de la emitere.

**Președintele ședinței
Judecătorul**

Dorin Dulghieru

Judecătorii

Victoria Sîrbu

Vitalie Cotorobai

OPINIE SEPARATĂ
în cadrul dosarului nr. 2r-388/22

expusă de judecătorul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, Vitalie Cotorobai în cadrul pricinii civile inițiată la cererea înaintată de petiționara Olari (Petrovici) Tatiana privind aplicarea măsurilor de protecție a sa și a copiilor minori împotriva violenței în familie comisă de *****.

În fapt, la 14.01.2022 Olari Tatiana s-a adresat cu cerere în instanța de judecată, solicitând aplicarea măsurilor de protecție a victimei violenței în familie pentru sine și copiii minori, împotriva acțiunilor agresorului *****.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 14 ianuarie 2022 a fost admisă parțial cererea Tatiane Olari privind aplicarea măsurilor de protecție pentru victima violenței în familie. S-a stabilit pentru Olari Tatiana și copii minori *****Tamara, născută la ***** și *****Victor, născut la ***** pentru o perioadă de 45 zile măsurile de protecție a victimei violenței în familie, de la acțiunile agresorului, ***** , după cum urmează:

- se obligă ***** de a sta departe de locuința victimei Olari Tatiana și copii minori *****Tamara și *****Victor, situată mun. Chișinău, str. Studenților, 9/22 ap. 13, la o distanță de 300 m, excluzând orice contact vizual cu ea și cu copiii minori;

- se obligă ***** de a nu contacta, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima și cu copiii minori, cu alte persoane dependente de ea,

- se interzice lui ***** să viziteze locul de trai a victimei și copiilor minor, locul de muncă a victimei, instituția preșcolară, liceu, alte instituții de dezvoltare timpurie/școlară pe care le frecventează copiii minori,

- se interzice lui ***** de a păstra și purta armă.

În rest, solicitările din cerere au fost respinse, ca neîntemeiate. În temeiul încheierii numite instanța a eliberat ordonanță de protecție.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 20 ianuarie 2022, avocatul

*****, în interesele recurentului *****, a declarat recurs împotriva încheierii date de prima instanță, solicitând admiterea recursului, casarea actului judecătoresc contestat, rejudecarea cauzei cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii depuse de intimată.

Examinând pricina în procedura de recurs Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de apel Chișinău prin decizia din 22 februarie 2022 a decis respingerea recursului, cu menținerea încheierii instanței de fond.

Cu soluția pronunțată nu a fost de acord judecătorul Colegiului nominalizat, Vitalie Cotorobai, exprimând opinie separată asupra soluției date, din următoarele considerente.

Din materialele cauzei Colegiul civil a reținut, că recurentul ***** și Olari Tatiana s-au aflat în relații de căsnicie, căsătoria fiind desfăcută prin hotărârea Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 18.06.2021, la moment locuiesc separat, petiționara locuind împreună cu copiii minori, copiii comuni din căsătoria cu *****.

Totodată, instanța de fond și Colegiul judiciar a instanței de recurs, pentru a da soluțiile sale, s-au baza doar și exclusiv pe declarațiile petiționarei, care pretinde că ar fi amenințată de fostul soț și supusă agresiunii și represiviunilor psihice, morale, economice și comportamentale din partea acestuia. Pentru a demonstra situația pretinsă petiționara a prezentat un raport de evaluare psihologică extrajudiciar, întocmit de o persoană ce activează în domeniu, potrivit căruia Olari Tatiana ar fi fost supusă agresiunii psihice.

Însă, situația pretinsă de petiționară și redată în raport vine în contradicție și este combătută în totalitate de concluziile și constatările organelor de resort și de domeniul protecției - Inspectoratului de poliție Rîșcani al DP Chișinău și Direcția pentru protecția drepturilor copilului Rîșcani mun. Chișinău, față de care petiționara s-a adresat de nenumărate ori cu multiple plângeri, petiții și cereri, invocând comportamentul agresiv și violent al lui *****, frica față de comportamentul acestuia, solicitând intervenție și protecție. Astfel, autoritățile investigând și cercetând cazurile și situațiile pretinse de petiționară au concluzionat categoric și cert lipsa acestor situații, lipsa acțiunilor și comportamentului agresiv și violent din partea lui ***** în raport cu fosta sa soție și copiii minori comuni. Mai mult, în cadrul examinării cauzei, inclusiv în procedura de recurs, atât Inspectoratul de poliție Rîșcani al DP Chișinău, cât și Direcția pentru protecția drepturilor copilului Rîșcani mun. Chișinău au susținut poziția recurentului și au pledat pentru admiterea recursului, cu adoptarea unei noi soluții, de respingere a cererii înaintate de Olari Tatiana, privind aplicarea măsurilor de protecție împotriva violenței în familie, pretind a fi comise de fostul soț, *****.

Corespunzător, atest cert că concluzia instanței de fond, privind temeinicia cererii și necesitatea aplicării măsurilor de protecție, este una greșită deoarece concluziile acesteia sunt în contradicție cu starea reală de fapt existentă, demonstrată prin probele și înscrisurile prezentate de păți, fiind în contradicție cu poziția clară și fermă expusă și de autoritățile de profil atrase în proces. Or, la materialele pricinii nu

există nici o probă, cu excepția declarațiilor pretinsei victime și concluziilor din raportul psihologic privind starea psihologică a victimei, care să demonstreze temeinicia motivelor și realitatea situației invocate de Olari Tatiana în necesitatea instituirii măsurilor de protecție. Faptul că ultima a invocat și declarat despre adresarea către poliție și demonstrarea acestui fapt, nu constituie și nu servește temei pentru eliberarea ordonanței de protecție în situația în care instanței nu i-au fost prezentate concluziile autorității, privind confirmarea situațiilor invocate de pretinsa victimă.

Instanța de fond, însă, a pus la baza soluției sale exclusiv și doar declarațiile petiționarei, declarații care vin în contradicție cu starea de fapt constatată sau, cel puțin, nu sunt demonstrate. Or, potrivit tuturor datelor, înscrisurilor și probelor existente la dosar nu a fost posibil constatat existența unui comportament agresiv și violent din partea lui ***** față de fosta soție și copiii lor minori, iar probatoriul prezentat de petiționara Olari Tatiana nu demonstrează nici cum cele relatate și pretinse de ultima.

În acest context, reiterând poziția expusă și prezentată de autoritățile de profil, care confirmă direct situația prezentată de recurent, acestea au negat categoric existența vreunui risc din partea lui ***** față de membrii familiei sale, adică fosta soție și copiii minori comuni.

Astfel, din conținutul referinței prezentată de Direcția pentru protecția drepturilor copilului sect. Rîșcani mun. Chișinău rezidă, că pe toată perioada aflării în vizor a copiilor *****Tamara și *****Victor, nu s-au depistat acțiuni de violență psihologică asupra acestora din partea mamei sau tatălui. Urmare a acestui fapt Direcția a solicitat instanței respingerea cererii înaintate de petiționară, astfel în cât copiii să beneficieze de comunicare și prezența în viața lor a ambilor părinți.

În același context urmează a fi dată apreciere și referinței depuse de Inspectoratul de poliție Rîșcani mun. Chișinău, prin care s-a solicitat admiterea cererii de recurs depuse ***** și casarea încheierii Judecătoriei Chișinău /sediul Centru/ din 14.01.2022, cu emiterea unei noi decizii de respingere a cererii privind eliberarea ordonanței de protecție depuse de Olari Tatiana contra lui *****, din motiv că este neîntemeiată. Suplimentar s-a indicat, că în perioada anilor 2018-2022 IP Rîșcani al DP Chișinău a examinat o multitudine de plângeri depuse de Olari Tatiana în privința fostului soț ***** și viceversa. În cadrul verificărilor, cercetărilor și investigațiilor efectuate la plângerile depuse de Olari Tatiana, nici un caz pretins de violență din partea lui ***** față de petiționară și copiii lor minori nu s-a adevărit și nu au fost constatate careva situații de risc sau acțiuni imorale, ilicite, sancționabile de legea penală sau contravențională.

Din contra, de către agentul constatat la data de 16.02.2022 în privința petiționarei Olari Tatiana a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 64 Cod contravențional, la plângerea depusă de *****Tamara, bunica paternă a copiilor minori comuni a lui Olari Tatiana și *****.

Astfel, constatăm că relațiile între foștii soți, ***** și Olari Tatiana sunt ostile reciproc, aceștia, adică ambii, soluționează situațiile și își apără interesele pe seama sau prin limitarea în drepturi a copiilor, utilizându-i ca mijloc de șantaj și influență reciprocă. Respectiv, în situația descrisă, când ambii soți au același comportament, dar lipsind situații demonstrate de violență, atât fizică, cât și psihică sau de alt gen, instanța de judecată urma să respingă cererea petiționarei Olari Tatiana de eliberare a ordonatei de protecție.

Respectiv, în temeiul prevederilor art. 118 Cod de procedură civilă urma a fi admis recursul lui *****, deoarece atât din probele prezentate de părți și administrate în cadrul cercetării judecătorești, cât și din poziția expusă de autoritățile de profil s-a stabilit, că persoana ce se pretinde a fi victima violenței în familie nu a probat starea de fapt ce o declară a fi existat, respectiv se conturează inexistența faptei de violență familială, cum că comisă de recurent.

În acest sens urmează a fi evidențiat și accentuat aspectul juridic, potrivit căruia instanța de judecată poate elibera ordonanță de protecție doar în baza declarațiilor victimei, însă această situație este condiționată de o circumstanță - **în cazul existenței unui pericol iminent de comitere a violenței fizice**. Însă, chiar și în situația în care petiționara a declarat și pretins existența **pe viitor** a pericolului de violență fizică, situația pretinsă este negată prin probele și înscrisurile administrate în cadrul cercetării judecătorești. Or, însăși pretinsa victimă a indicat că fostul soț o agresează economic, verbal, psihic și moral, prin intermediul copiilor, prin conduita impusă și comportamentul demonstrat, fără a indica la existența agresiunii fizice, dar presupune și îi este frică despre posibila violență fizică pe viitor. Însă, după cum a fost indicat anterior, din probele administrate și potrivit poziției expuse și prezentate de autoritățile de profil, urmare a verificării multiplilor plângeri depuse de petiționară nu s-a adevărit nici un caz de violență sau de comportament agresiv din partea lui *****.

În situația descrisă, deoarece petiționara nu a prezentat probe și dovezi care să demonstreze existența stării reale de fapt ce se pretinde ar fi existat și comiterea acțiunilor de agresiune familială în partea fostului soț, declarațiile verbale făcute de petiționară în situația descrisă fiind în contradicție cu probele existente la dosar și, astfel, insuficiente pentru admiterea cererii și, deoarece, înscrisurile prezentate nu demonstrează cele pretinse, se constată inexistența motivelor de fapt și temeiurilor de drept de aplicare a măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie.

În consecință, consider că nici instanței de fond și nici instanței de recurs nu le-au fost prezentate probe suficiente, utile și pertinente care ar confirma sau ar ridica o problemă evidentă, de existență a violenței familiare în acțiunile și comportamentul lui ***** față de fosta soție Olari Tatiana și copiii minori comuni. Respectiv, instanța de fond a emis neîntemeiat încheierea privind aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței familiare, deoarece este cert că petiționara a indicat pur formal și declarativ în cererea sa circumstanțele actului și situației de violență familială, fără a proba real existența acestui fapt, fără a concretiza și descrie intensitatea, durata,

consecințele suportate și alte circumstanțe care ar indica la necesitatea aplicării măsurilor de protecție, circumstanțele descrise fiind în contradicție cu datele prezentate de persoana vizată ca fiind agresor și de autoritățile de profil care au investigat și verificat situația celor doi, momente ce indică la neglijarea din partea instanței de fond a prevederilor art. 278⁵ Cod de procedură civilă, situație care a rămas necorectată de instanța de recurs. Or, în procesul civil, cu anumite derogări strict și expres prevăzute de Lege, partea care pretinde existența anumitor împrejurări sau circumstanțe, urmează să le probeze în modul corespunzător, moment expres indicat la art. 118 Cod de procedură civilă, potrivit căruia fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, dacă Legea nu dispune altfel.

În acest context este relevantă jurisprudența CtEDO, care a concluzionat că frica de actele de violență ulterioară, în cazul pasivității autorităților, este suficient de serioasă pentru a implica suferință și anxietate care evoluează într-un tratament inuman în sensul Articolului 3 din Convenție (a se vedea *Gäfgen vs Germania* [MC], nr.22978/05, §108, CEDO 2010). Din acest considerent, urmează să se determine dacă acțiunile autorităților, ca reacție la plângerea reclamantei au fost în conformitate cu cerințele acestei prevederi. După cum a fost indicat anterior, autoritățile de profil au reacționat cert și prompt la toate adresările petiționarei și, verificând cele indicate în plângeri și petiții au constatat inexistența situațiilor de violență pretinse. Mai mult, la acest capitol urmează a fi remarcat că petiționara, Olar Tatiana nici nu s-a opus constatărilor și concluziilor prezentate de autorități, nu le-a combătut și nici nu a încercat să le combată și să demonstreze existența unei alte stări de fapt, decât cea prezentată de autorități.

În consecință și, punând pe balanță drepturile și interesele legitime ale recurentului, în care acesta este lezat sau limitat prin instituirea restricțiilor în raport cu membrii familiei sale cu drepturile, libertățile și interesele victimelor violenței familiare, ce se doresc a fi protejate prin aplicarea măsurilor de protecție cerute și urmările ce pot surveni în actuala situație - de instituire sau refuz de a le institui, concluzionez că interesele intimatei a copiilor comuni a părților în litigiu nu prevalează intereselor recurentului, deoarece nu a fost demonstrat nici cum riscul pretind de petiționară. Astfel, suntem în situația când recurentul întemeiat pretinde la încălcarea dreptului de părinte și dreptului la intimitatea familiei, deoarece nu există în fapt temeiuri pentru a interveni în aceste drepturi și a-l limita de dreptul părintesc de a se vedea cu copiii și de a participa în viața lor, deoarece intimata/petiționara declarativ pretinde încălcarea dreptului la siguranța, integritatea fizică și psihică a sa și a copiilor, prin acțiunile de agresiune familială din partea fostului soț, astfel de

situații în fapt nefiind prezente și nu au existat. În același context urmează a se reține, că nu suntem în prezența unei inacțiuni sau apatii din partea autorităților de profil a statului, acestea investigând prompt fiecare adresare a petiționarei, intervenind în fiecare care pentru a nu permite comiterea sau producerea actelor de violență în familie și, în limitele competențelor acordate de actele normative, au contribuit la aplanarea conflictului și aplanarea situației existente între soți.

Respectiv, consider că Colegiul instanței de recurs incorect a decis respingerea recursului, acesta urmând a fi admis, casată încheierea instanței de fond și soluționată problema în fond, prin respingerea cererii înaintată de petiționara Olari Tatiana privind aplicarea măsurilor de protecție împotriva violenței în familie comisă de *****.

Corespunzător, conchid că soluția dată de Colegiul judiciar al instanței de recurs în actuala pricină, privind respingerea cererii de recurs și, corespunzător, menținerea încheierii instanței de fond, este una greșită, fiind în contradicție cu situația de fapt descrisă și cu cadrul legal pertinent aplicabil situației, cererea de recurs urmând a fi admisă, cu soluționarea prin decizie a problemei dedusă judecății și respingerea cererii înaintată de petiționara Olari Tatiana privind aplicarea măsurilor de protecție în favoarea sa și a copiilor minori împotriva violenței în familie pretins a fi comisă de *****.

mun. Chișinău, 22 februarie 2022

Judecător

Vitalie Cotorobai